

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg tror under alle omstændigheder, at det har været meget nødvendigt også af hensyn til befolkningen på de øer, som i dag har været til debat med hensyn til færgeforbindelserne, at befolkningen der kan få et klart indtryk af, hvad der gøres, og hvad der ikke gøres for at sikre deres fremtid.

Debatten begyndte, synes jeg, positivt. Der kom nogle meldinger fra hr. Ikast og hr. Heiselberg, der kunne tolkes positivt, men det viste sig desværre at være tom snak. Længere henne i debatten lagde Dansk Folkeparti sig så pladask på maven for EU-damptromlen. Der er ikke mere EU-modstand tilbage i det parti, må vi konstatere, når man ikke engang kan være med til at vedtage et forslag om, at vi skal bede EU om at ændre reglerne, således at vi kan sikre færgerne. Det kunne man ikke engang være med til fra Dansk Folkepartis side.

Hr. Martin Lidegaard trådte videre i samme fodspor. Nu er det jo ikke overraskende, at Det Radikale Venstre lægger sig på maven for EU, det er ikke det, men hr. Martin Lidegaards synspunkt beroede på den misforståelse, at han troede, at det her var en debat om, hvorvidt vi skulle rette os efter EU eller ej. Nej, det er en debat om, hvad vi skal bede EU om. Der er der altså tre partier i Folketinget, SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten, der har foreslået, at vi skal bede EU om at komme med en fornuftig løsning, simpelt hen, en løsning, som også svarer til tilkendegivelserne på de øer, hvis befolkning er afhængig af færgerne, nemlig at undgå udbud.

Så siger et flertal her i Folketinget: Nej, det vil vi ikke. Vi vil kun sikre nogle af færgerne. Fem af færgerne vil vi ikke sikre. Vi vil ikke engang bede EU om at sikre dem.

Det er en besynderlig position. Jeg tror, at de partier her i Folketinget, der indtager det synspunkt, vil få meget vanskeligt ved at forklare udeomkring i landet, at man på forhånd afskriver sig muligheden for at sikre vilkårene for fem af færgerne.

Kl. 13.30

Det er i løbet af debatten ikke lykkedes for nogen af ordførerne fra de tre partier – det er heller ikke lykkedes for ministeren – at sandsynliggøre, at vi står i en forhandlingssituation, hvor vi ikke kunne få det krav igennem. Det er ikke lykkedes at sandsynliggøre.

Tværtimod er det fremgået krystalklart af debatten, at Danmark spiller en ledende rolle

blandt de lande, der kæmper for at friholde færgeruterne, at Danmark har mulighed for at påvirke forhandlingsniveauet, at Danmark altså har en enestående taktisk situation derved, at de andre lande, som er interesseret i de her spørgsmål, lytter til, hvad Danmark siger.

Ikke desto mindre har man på forhånd ofret fem færgeruter, som man mener at man ikke kan få igennem. Man ved ikke, at man ikke kan få dem igennem, for det må jo komme an på en prøve, men den prøve ønsker man ikke at foretage. Det er en besynderlig måde at forhandle på.

Hvis det var forhandlinger imellem partierne i Folketinget, ville jeg da anbefale regeringen at forhandle på den måde, for så får vi andre jo tilsvarende meget ud af det. Men at vi skulle til at forhandle på den måde over for EU, at vi på forhånd skærer vores krav ned, uden at det er nødvendigt, er da helt ufatteligt.

Så har der været en række tilkendegivelser, der gik på, at det måske godt alligevel kunne være en fordel for f.eks. Læsøfærgeren at blive udliciteret. Men hvad sker der selv i den situation, hvor man forestillede sig, at der kom et privat selskab og bød og måske endda bød lidt billigere; så kommer næste udbudsrunde, og hvad sker der så? Så er den færg konkurrence, der kunne være, ved at kommunen f.eks. kunne gå ind og byde igen, jo væk, for det skib er jo væk. Man har ikke længere noget skib.

Så er der etableret en monopolsituation, og så er det stensikkert, at i næste udbudsrunde vil det blive meget, meget dyrt. For det, man laver ved det, hvis man gennemfører udbuddet, er ikke, at man indfører konkurrence, det er, at man skaber et monopol. Hvis udbudsrunderne lykkes og der kommer et nyt rederi ind, skaber man reelt et monopol, fordi ingen længere vil kunne råde over konkurrerende skibe at sætte ind på færgeforbindelsen. Så på lang sigt vil et udbud blive skrækkeligt dyrt.

Det er altså en trist konklusion, der bliver på debatten. Der var nogle forhandlingsmuligheder. Dem vil man ikke udnytte, og det kan komme til at koste en ø som Læsø dyrt. Derfor kan Enhedslisten naturligvis heller ikke stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.